

domstole. En sådan afskedigelsesret bør utvivlsomt ligge hos en sygehusbestyrelse. Det er endvidere klart, at afskedigelser må bygge på et skøn.

Jeg skal oplyse, at jeg ikke har søgt mit parti venstres tilslutning til lovforslaget, idet sagen under ingen omstændigheder må blive en partisag. Den bør alene afgøres ud fra de enkelte folketingsmedlemmers retsopfattelse, og med det kendskab, jeg har til dette høje tings medlemmer inden for de forskellige partier, stoler jeg trygt på den.

I vor retsplejelovgivning har man ikke givet administrationen beføjelser til at nedsætte særdomstole med dømmende myndighed, men kun med undersøgende myndighed, og det er fastslået, at medlemmerne af en sådan undersøgelsesret skal være jurister. Denne berettigede forsigtighed over for særdomstole skyldes, at man ellers risikerer at berøve borgerne den beskyttelse, de har ved de af administrationen uafhængige domstole. Det er denne retsbeskyttelse mod fejltagelse af en administration, jeg finder er i fare i den foreliggende sag. Sagen kan ikke behandles ved en udelukkende af jurister sammensat domstol og således ikke klares ved, at justitsministeren på opfordring af folketetinget eventuelt satte en undersøgelse i gang i henhold til § 43, stk. 5, i retsplejeloven. Også i så fald blev der alene juridisk kundskab til rådighed, og dette kan ikke være nok, når det offentligt er hævdet, at der er foretaget handlinger, der har medført risiko for patienterne. Derfor og af andre grunde er deltagelse af læger nødvendig.

For at sikre den fulde oplysning af sagen har lovforslaget bestemmelser om afhøring af vidner under vidneansvar, og da sygehusets bestyrelse har hævdet, at sagens akter ikke kan offentliggøres, har det været nødvendigt for ikke på forhånd at underkende bestyrelsen at indsætte bestemmelse om, at undersøgelsens resultater ikke umiddelbart skal offentliggøres, men at afgørelsen om offentliggørelsens form træffes af justitsministeren efter forhandling med et folketingsudvalg.

Vedrørende lovforslagets indhold i øvrigt skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslaget og derefter redegøre for, hvorfor jeg finder undersøgelse rimelig og nødvendig. Jeg har her sagt, at jeg mener, at der nødvendigvis må tillægges en sygehusbestyrelse ret til at afskedige en overlæge, hvis den skønner, at det er nødvendigt til sikring af de bedst mulige forhold på sygehuset for patienterne eller af andre grunde. Der står derfor intet i lovforslaget om, at overlæge Bisgaards afskedigelse i givet fald skal ophæves. På den anden side er det en forudsætning for bestyrelsens afskedigelsesret, at denne ret bruges på en menneskeligt forsvarlig måde over for de ansatte, da man ellers ikke vil kunne sikre patienternes velfærd. Hvis en bestyrelse kunne afskedige en overlæge, når den fandt ham besværlig, f. eks. fordi han stillede krav om hjælp og hjælpemidler, som han